

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه روح در مثنوی مولانا

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شرق شناسی، مطالعات ایرانی و بیدل پژوهی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

حمید صمصام - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان ایران

نازیلا رحمن پور - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان ایران

خلاصه مقاله:

در این پژوهش، ضمن واکاوی جلوه های روح در مثنوی معنوی تلاش می شود تا مهم ترین ویژگی هایی که مولوی برای روح بر شمرده است استخراج و مورد بررسی قرار گیرد. در این مبحث، فارغ از رویکرد توصیفی مولانا که به طرح زیبایی ها و مرتبه ی والا روح می پردازد، ابیاتی مورد توجه قرار گرفته که در آنها رویکردی تبیینی مد نظر بوده است و یک یا چند ویژگی مهم روح در آنها مطرح شده است. بنا بر نتایج پژوهش، روح انسان و موضوعات مرتبط با آن یکی از مباحث محوری مثنوی به شمار می رود و از نظر مولانا روح متعلق به عالم بالا است که در قفس تن گرفتار آمده است و برای بازگشت به اصل خویش تلاش می کند. مولانا ضمن طرح تقابل و تضادی که میان خاستگاه روح و جسم وجود دارد، روح را برتر از جسم مینشاند و همچنین رابطه ی روح و جسم در مثنوی یک رابطه ی دوسویه و در عین حال متضاد است که به حکمت الهی شکل گرفته است

کلمات کلیدی:

مولوی، مثنوی معنوی، روح، جسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/830281>

